

עת"א 48866/03/17 - סאמר נמארנה נגד שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים, מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"א 48866-03-17 נמארנה(אסיר) נ' שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים ואח'
תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

בפני	כבוד השופט ארז יקואל
עותר	סאמר נמארנה (אסיר)
נגד	
משיבים	1. שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים 2. מדינת ישראל

החלטה

לפני עתירת העותר, המבקש להתערב בהחלטת המשיב שאוסרת עליו להחזיק רמקולים בתאו.

רקע

- העותר, אסיר פלילי, נדון לעונש מאסר בן 16 שנים ושלושה חודשים, בגין עבירות סמים, מין, החזקת סכין וקשירת קשר לפשע.
- העותר החל לרצות את מאסרו ביום 11.12.11 והוא צפוי לסיים לרצות את מאסרו המלא ביום 10.3.18.

תמצית טענות הצדדים

- העותר הטעים כי בעבר ובמשך תקופה בת 8 שנים, התאפשר לו להחזיק רמקולים בתאו. מכאן, מבקש העותר לגזור כי אין הצדקה לשינוי המצב שקדם להחלטת המשיב. כן טוען העותר כי החלטת המשיב מפלה אותו ביחס לאסירים אחרים הזוכים להחזיק רמקולים בתאם.
- המשיב, מנגד, טוען כי בעבר הותרה החזקת רמקולים על ידי אסירים ואלו אף נמכרו במרכז המכר שבבתי הסוהר (קנטינה). ביום 21.5.15, החליטה ועדת תנאי מחיה, בהתאם לבקשת חטיבת הביטחון, לבטל את ההיתר שניתן בעבר להחזקת רמקולים וכתחליף לכך, לספק לאסירים אזניות, בעוד הרמקולים שהוחזקו עד למועד החלטה זו, יועברו לבני משפחות האסירים. המשיב הטעים כי החלטתו זו מבוססת על סיכון ביטחוני ממשי שבהחזקת רמקולים, הנובע, בין היתר, מאפשרות הסלקה של חומרים וחפצים אסורים בהם, בעוד שלגורמי המשיב אין יכולת לבצע בהם חיפוש אפקטיבי וכן כי ניתן להשתמש ברמקולים כאמצעי הסוואה לרעש

עמוד 1

הנגרם אגב ניסיון בריחה. טעמים נוספים להחלטתו, מוצא המשיב בסברה לפיה רמקולים אלו עשויים לשמש כסמל סטטוס ולהוות מושא למעשי סחר-מכר אסורים בין כתלי בית המאסר ובעוצמת הקול המופקת מהם, העלולה לפגוע בשגרת חיי האסירים והסוהרים.

המשיב טוען כי החלטתו סבירה וכי אין להתערב בה. המשיב מפנה להוראת סעיף 38 לפקודת בתי הסוהר [נוסח חדש], התשל"ב-1971 (להלן: "**הפקודה**"), הקובעת כי אסיר לא יחזיק ברשותו חפץ אסור. כן מפנה המשיב להוראת סעיף 37(א) לתקנות בתי הסוהר, התשל"ח-1978, הקובעת כי אסיר אינו רשאי להחזיק בחפצים אישיים, לבד מתלבושת, מצרכי קנטינה, חומרי קריאה מותרים, או חפצים שהותרו להחזקה בידי מנהל בית הסוהר. המשיב הוסיף והפנה לפקודת נציבות בתי הסוהר 04.33.00, הקובעת כי החזקת ציוד אישי היא בבחינת טובת הנאה ואינה זכות המוקנית לאסיר, בעוד שרמקולים אינם מופיעים ברשימת הציוד המותר. המשיב הדגיש כי כחלופה לאיסור החזקת רמקולים, מאפשרת הפקודה לאסירים להחזיק באזניות אישיות ומכאן, סובר המשיב כי קיים איזון בין זכויות האסירים לבין חובתו לאכוף את סדרי הבטחון והמשמעת בבתי הסוהר.

שני הצדדים תמכו טענותיהם באסמכתאות.

דין והכרעה

5. לאחר שעיינתי בטענות הצדדים ובאסמכתאות שהועברו לעיוני ולאחר שנתתי לבי למכלול נסיבות העניין - שוכנעתי כי יש לקבל את העתירה.
6. התרשמתי כי נסיבות המקרה שמלפניי, תואמות בעיקרן את אלו שנדונו על ידי בית משפט זה (כב' השו' העמיתה ק' רג'ניאנו), בעת"א 29369-03-16 **סעד נ' שירות בתי הסוהר** (5.9.16), בעת"א 47954-01-16 **סלע נ' שירות בתי הסוהר** (15.3.16) ובעת"א 65481-03-16 **שמלצר נ' שירות בתי הסוהר** (15.8.16). באותן עתירות, נקבע כי יש להתיר לעותרים להמשיך להחזיק ברמקולים, כבעבר. עיקרי הנימוקים להחלטות אלו, נעוצים בכך שהרמקולים הוחזקו על ידי העותרים בהסכמת המשיב למשך תקופה בלתי מבוטלת בת מספר שנים, בעוד שהמשיב לא הצביע על מקרה שבו נעשה בהם שימוש לרעה. עוד הוטעם, כי חלף נקיטת מדיניות כוללנית, ראוי שהמשיב יבחן כל מקרה לגופו ויישם את המדיניות החדשה באופן הדרגתי. נימוק נוסף שנזכר בשתיים מהעתירות הנ"ל, הוא כי הרמקולים נרכשו במרכז המכר של המשיב. המשיב לא ביקש לערער על החלטות בית המשפט בעתירות הנ"ל ומשכך הן הפכו חלוטות.
7. ובהתאמת הדברים לעניינו של העותר; מבלי לגרוע מזכותו של המשיב לגבש מדיניות ביטחונית עדכנית בנוגע להחזקת רמקולים וליישמה כלפי אוכלוסיית האסירים בכללותה, התרשמתי כי יש להחריג את עניינו הפרטני של העותר ממדיניות זו ולהחיל בעניינו את הרציונל העומד בבסיס העתירות הנ"ל, בהן נקבע כי יש להתיר לעותרים להמשיך ולהחזיק ברמקולים בתאם. טענת העותר לפיה הוא הורשה להחזיק ברמקולים בתאו למשך תקופה בלתי מבוטלת בת מספר שנים, מבלי שהועלה חשש כי נעשה בהם שימוש פסול על ידו, לא נסתרה על ידי המשיב שאף לא טען אחרת.
8. בית משפט זה אינו שם עצמו בנעלי המשיב ואינו מתערב בהחלטותיו, אלא במקרים חריגים בהם נחזה כי נפל

פגם בשיקול הדעת המנהלי, כחוסר תום לב, שרירות, התעלמות משיקולים ראויים, או התבססות על שיקולים בלתי רלוונטיים, שיש בהם כדי להצביע על חריגה קיצונית ממתחם הסבירות (ר' רע"ב 2416/05 פלוני ז"ל נ' שירות בתי הסוהר (16.8.07); רע"ב 8326/16 וידובסקי נ' שירות בתי הסוהר (1.1.2017); רע"ב 509/15 נחושתן נ' שירות בתי הסוהר (12.4.2015)).

עם זאת, בהתאם להחלטות בעתירות הנ"ל ובהינתן כי גם כעת, מדובר בעותר שהחזיק ברמקולים בדיעת המשיב ובאישורו למשך תקופה בת מספר שנים מבלי שהועלה כל חשש לניצולם לרעה - סבורני כי החלטת המשיב בעניינו של העותר חורגת ממתחם הסבירות. התרשמתי כי החלטת המשיב, המבוססת על מדיניות כוללנית, מתעלמת מהחלטות קודמות שנסיבותיהן דומות ואף מעניינו הפרטני של העותר. עוד התרשמתי כי גם בעניינו של העותר, בדומה לעותרים בהחלטות הקודמות שהזכרתי לעיל, מדובר בהחלטה המבוססת על מדיניות כוללנית. מדיניות זו נעדרת בחינת אפשרות הדרגתית-חלופית, שפגיעתה בזכויות העותר פחותה מזו השוללת החזקת רמקולים באופן גורף, כקביעת תנאים לעניין עוצמת השמע, התחשבות בעמדתם של אסירים אחרים וסוג הרמקולים.

9. בנסיבות אלו, בהינתן שהעותר הורשה להחזיק ברמקולים למשך תקופה בלתי מבוטלת, אינני סבור כי ניתן לשלול זכות זו, בניגוד להחלטות קודמות שניתנו בנסיבות דומות, מחמת מדיניות חדשה המבוססת על חשש כוללני שאיננו מתקיים בעניינו של העותר. בנוסף, לא התרשמתי מקיומו של קושי בבדיקת הרמקולים על ידי גורמי המשיב וסבורני כי יש לקבל את טענת העותר, לפיה ביכולתם של גורמי המשיב לבדקם כדבעי, כשם שמבוצעות בדיקות דומות במכשירי חשמל אחרים שהחזקתם מותרת לאסירים.

10. אין בידי לקבל את טענת המשיב, לפיה יש לאבחן את החלטות בית המשפט בעתירות הנ"ל מעניינו של העותר. אינני סבור כי החלטות בית המשפט התבססו בעיקרן על כך שמדובר ברמקולים שנרכשו באמצעות מרכז המכר של המשיב. ההחלטה בעת"א 16-01-47954 הנ"ל, התבססה בעיקרה על החזקת הרמקולים על ידי העותר במשך כעשר שנים. גם בעת"א 16-03-29369 הוטעם כי הרמקולים הוחזקו על ידי העותר במשך תקופה בלתי מבוטלת בת מספר שנים, מבלי שנעשה בהם שימוש לרעה ומבלי שהמשיב הראה אף לא מקרה אחד של שימוש לרעה. זאת, בנוסף לכך שדובר ברמקולים שנרכשו במרכז המכר של המשיב. מכל מקום, שוכנעתי כי הנימוקים שהיוו מסד להחלטות בית המשפט בעתירות הנ"ל אלו יפים אף לעניין שמלפניי, הגם שמדובר ברמקולים שלא נרכשו באמצעות מרכז המכר של המשיב.

11. לאור המקובץ, העתירה מתקבלת. המשיב יחזיר לתאו של העותר את הרמקולים שהיו בחזקתו בתוך 7 ימים ממועד החלטתי זו.

לידיעת הצדדים.

ניתנה היום, 16 אוגוסט 2017, בהעדר הצדדים.